

alene lader man Ministeriet bestemme, om Ejerens Skat kan lempes i Henhold til Slutningen af 1ste Stykke af Lovforslaget; men man giver Ministeriet Myndighed til at bestemme, om han skal være Skatteyder eller ej. Det forekommer mig at være aldeles abnormt; det er en saa principstridig Myndighed at tillægge en Minister, at det for mig staar som i høj Grad betænkeligt at gaa ind paa noget saadant. Lovforslaget fortjener baade økonomisk og retlig en ret grundig Overvejelse i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat, og jeg anbefaler det meget dertil. For øvrigt tilstaar jeg, at Betænelighederne ved Lovforslaget maaske kunne paavirkes noget af, hvad der maa anses for den bestaaende Retstilstand; det er mig nemlig efter Ministeriets Fremgangsmaade i herhenhørende Sager ikke ganske klart. Det vides at være sket, at der til Ministeriet ved Udtørring af Søer er indgivet Andragende om Skattefrihed i et vist Aaremaal. En saadan Ansøgning er efter min Mening ganske overflødig. Hvis Ministeriet giver en Bevilling til Skattefrihed, staar det for mig som noget, det slet ikke behøvede at bevilge, thi disse Arealer ere skattefri og vedblive at være det, indtil Lovgivningsmagten maatte bestemme noget andet. Formodentlig maa man dog i Ministeriet nære andre Anskuelser; thi man giver, saa vidt jeg ved, saadanne Bevillinger til Skattefrihed. Det er magtpaaliggende, at det eventuelle Udvalg søger at faa klaret, hvorledes den nuværende Retstilstand opfattes og rigtig bør opfattes; i Belysning deraf maa det her foreslaaede bedømmes. Som Forslaget foreligger uden andre Oplysninger end dem, der medfølge det, har det ikke alene økonomiske Betæneligheder, men ogsaa og det i særlig Grad retlige. Jeg anbefaler Forslaget til en nøje Undersøgelse i det Udvalg, der bliver nedsat.

Sloth: Efter de to sidste ærede Taleres Udtalelser antager jeg, at der ikke er Anledning til at sige ret mange Ord, idet man maa gaa ud fra, at de to ærede Medlemmers Bemærkninger i alt Fald delvis ere Udtryk for de Anskuelser, der herske i de Partier, hvortil de Herrer høre. Ikke desto mindre finder jeg, da jeg har den modsatte Opfattelse af Forslaget, mig foranlediget til at gøre nogle Bemærkninger. De skulle ikke saa meget dreje sig om selve Forslagets Indhold eller Affattelse, thi det er muligt, at der bør foretages nogle Forandringer derved, men om

det principielle Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt at skyldsætte udtørrede Søer, eller om man i Fremtiden skal lade dem være skattefri som hidtil. Der er det mærkelige Forhold, at alle ere enige om, at de kommunale Skatteforhold ere urimelige og uretfærdige, og alle — baade paa Rigsdagen og uden for den — beskæftige sig mere eller mindre med at undersøge, hvorledes man skal komme til en bedre Ordning, og hvorledes man skal drage ny Skatteobjekter frem. Men hver Gang man kommer med et nyt Skatteobjekt, optaarner der sig mange Vanskeligheder. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) mente, det var i høj Grad uretfærdigt at paalægge disse Søer Skattebyrder til Kommunen. Hans første Argument gik ud paa, at vi skulde se at komme bort fra Hartkornsbeskatningen i Stedet for at gaa til ny Ansættelse i Hartkorn. Ja, kunde det ærede Medlem love os, at vi i en nær Fremtid kunne komme bort fra det meste af Hartkornskatten, kunde der være noget i den Tale. Men jeg nærer ikke nogen Illusion om, at vi komme bort fra Hartkornskatten, hverken i den nærværende Konges Tid eller i den næstfølgendes, og det var maaske heller ikke rigtigt at gaa helt bort fra den. Naar vi altsaa ikke kunne komme bort derfra, forekommer hans Argument mig ikke at have synderlig Vægt. Det ærede Medlems anden Grund var den, at det var uretfærdigt, idet han drog en Sammenligning mellem de indvundne Arealer og de Arealer, der henlaa i Mose og Kær den Gang, da Udstykningen gik hen over Landet. Det undrede mig noget, at det ærede Medlem ikke tog de opdyrkede Heder med. Det er for øvrigt et Argument, som jeg har hørt ikke fra saa faa Steder. Men hvorledes er Forholdet nu mellem disse to Arter af Jord, der ikke ere matrikulerede? De udtørrede Søer bestaa som Regel af meget fed Jord, der er tilvejebragt ved Kapitaler, der have spekuleret, og for visse Søers Vedkommende for mange Aar tilbage. Moser, Kær og Heder ere derimod opdyrkede med Arbejdsomhed og Flid under de allertarveligste Vilkaar, og de ville ogsaa i Fremtiden blive drevne under de tarveligste Vilkaar uden Spor af Kapital. Det meste af denne Jord — det gælder i ethvert Tilfælde den opdyrkede Hedejord — vil kun give et ringe Procentudbytte i Forhold til de fede udtørrede Søjstrækninger. Det forekommer mig derfor ikke, det gaar an at ville opstille Lighed mellem disse to Arter af Jord.